

Predmet: Ovčara (Miroljub Vujović i drugi)
Okružni sud u Beogradu-Veće za ratne zločine
Broj predmeta: K.V. 4/2006

Glavni pretres 19. juna 2008.

Izveštaj: advokat Dragoljub Todorović, punomoćnik žrtava

Saslušanje svedoka Milorada Stupara

Saslušan je pred istražnim sudijom Vojnog suda 1998. ili 1999. godine. Nije dovoljno čitko u fotokopiji zapisnika koji se nalazi u spisima predmeta. Zbog protoka vremena svedok se ne seća te izjave. U jesen 1991. godine, bio je na Vukovarskom ratištu, i to kao načelnik štaba 93 Zaštitnog motorizovanog puka Prve vojne oblasti. Bio je pridodat gardijskoj brigadi u sklopu formiranja Operativne grupe JUG i to kao komandant Trećeg jurišnog odreda. Ne poznaje Miroljuba Vujovića, Stanka Vujanovića, Jovicu Kresovića. Čuo je za Kamenog, ali ne zna ništa preciznije o njemu da kaže. Ne zna tačno kada su završene borbe u Vukovaru, da li 17. ili 18. novembra. Vukovarska bolnica se nije nalazila u zoni Trećeg jurišnog odreda tako da nema nikakvih saznanja o zbivanjima u bolnici i evakuaciji bolnice. Nije čuo da je u Vukovaru 20. novembra 1991. godine održana sednica vlade SAO Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema. Na sastanku u komandi operativne grupe JUG kod pukovnika Mrkšića u Negoslavicima 18. ili 19. novembra 1991. godine saznao je sledeće: „To je bilo 18. ili 19, znam da je odluka komandanta Operativne grupe bila da se zarobljenici predaju štabu TO Vukovara i to je inače gospodine sudija u to vreme koncepcijom opšte narodne odbrane i regulisano, da JNA kao manevarska struktura odbrane po izvršenju zadatka kontrolu teritorije, zarobljenike i sve regulisanje života predaje jedinicama TO. To je suština funkcionisanja JNA kao manevarske strukture, a Operativna grupa jug i Jurišni odred 3 u operativnoj grupi tri su bili manevarska struktura, odnosno pripadnici JNA“.

Saslušanje svedoka Natka Petrovića

Saslušan u svojstvu svedoka u istrazi u predmetu Vojnog suda KI 578/98, 27. februara 1999. godine. Bio je pomoćnik komandanta gardijske brigade za moral. Borbe u Vukovaru su završene 18. novembra 1991. godine. Žene i deca hrvatske nacionalnosti koji su izrazili želju da pređu u Hrvatsku, prebačeni su u 14 autobusa na Ovčaru uveče 19. novembra 1991. godine. Toga dana, njegov komandant mu je naredio da ujutru 20. novembra sa Ovčare prihvati 14 autobusa sa ženama i decom koji su izrazili želju da pređu u Hrvatsku i da ih dovede do zidina kod Nuštra, a da će ga pratiti predstavnici Evropske zajednice Klaus i Mas. Ujutru negde oko 6 časova čekala ga je kolona od 14 autobusa, na Ovčari ispred hangara, međutim primopredaja sa Hrvatima nije uspela, pa je on kolonu vratio u Šid gde su ga sačekali predstavnici Crvenog krsta kojima je predao te ljude. Zatim se vratio u Vukovar i više nije bio na Ovčari. O evakuaciji bolnice ne zna ništa, jer to nije bio njegov zadatak.

Saslušanje svedoka Nedeljka Stojsavljevića

Bio je na Vukovarskom ratištu kao dobrovoljac iz Rume u jedinici Leva supoderica. Komandant te jedinice je bio Kameni, ne zna njegovo ime i prezime, ali misli da je iz Vukovara. S njim je bio i njegov kolega iz Rume sa nadimkom Kinez, sa imenom Predrag, a prezimena ne može da se seti. U toj jedinici je bilo 50-tak ljudi. Ne zna koje je formacije bila ta jedinica, da li vod ili

četa. Bio je običan borac. Bili su smešteni po kućama u Vukovaru. Smeštali su se na oslobođenoj teritoriji. On je imao nadimak Neđa, a zvali su ga i Belgija. Misli da su borbe u Vukovaru završene 21. novembra. Čuo je za Miroljuba Vujovića tako što je njegovo ime pročitao u novinama. Ne zna Stanka Vujanovića, Jovicu Perića, Ivicu Husnika, Predraga Mađarca. Milana Vojinovića, Vuja Zlatara, Gorana Mugošu, Đorđa Šošića, Miroslava Đankovića, Nadu Kalabu, Predraga Dragovića. Poznato mu je ime Slobodan Katića, ali ne može ništa bliže da se seti. Ne zna Ljuboja Marka, ne zna Milorada Perića, čuo je za nadimak Ceca, ali ne zna ništa bliže. Čuo je za borca po nadimku Mare, ali ne zna ništa bliže o njemu. Otišao je u Rumu 20. novembra kada borbe još nisu bile završene.

Predsednik veća je pozvao optuženog Predraga Milojevića, pa je svedok rekao da ga poznaje i da je to Kinez. Optuženi Milojević navodi da svedok Stojsavljević nije taj čovek sa nadimkom Belgija, koji je bio sa vojnicima koji su hteli da ubiju Vilima Karlovića. Optuženi Marko Ljuboja takođe izjavljuje da svedok Stojsavljević nije čovek sa nadimkom Belgija koji je bio sa vojnicima kada su oni spasili Vilima Karlovića.

Saslušanje svedoka sa pseudonimom B

U vreme rata u Vukovaru bio je četni starešina u trećoj četi gardijske brigade sa činom vodnika. Komandir čete je bio kapetan Miroslav Radić. Njegov zadatak kao četnog starešine je dostavljanje municije, zamena veša, dovoženje hrane do prve linije, dakle pozadinski posao. Bio je smešten na dva mesta u gradu. Jedno mesto se nalazilo tamo gde je bila osmatračnica i gde je bio kapetan Radić, a drugo mesto preko puta komande bataljona, u kući Stanka taksiste. Nije učestvovao u borbenim dejstvima, već je samo snabdevao prvu borbenu liniju sa hranom i municijom. Pisao je dnevne zapovesti komandira čete. Poznaje svedoka saradnika broj 1 i zna da je on bio vojnik na redovnom odsluženju vojnog roka i da je bio kurir u III četi. Borbe u Vukovaru su prestale 18. novembra. Na dan 19. pre podne major Tešić, koji je bio komandant bataljona izdao je naređenje kapetanu Radiću da izvrši obezbeđenje bolnice. Obezbeđenje je obavljeno sa kompletnom četom. Na obezbeđenju bolnice su ostali do popodneva 19. novembra, a onda su obezbeđenje bolnice preuzeli pripadnici vojne policije iz gardijske brigade. Za streljanje zarobljenika na Ovčari čuo je kada je podignuta optužnica protiv kapetana Radića. Poznaje Miroljuba Vujovića i zna da je bio komandir čete TO. Ne zna ko je bio nadređen Vujoviću i ko je bio komandant TO. Nije čuo za Dušana Jakšića. Čuo je za Lančužanina. Ne zna da li ga je upoznao. Ne zna ko je Nada Kalaba. Zna za Stanka taksistu, ali ne zna da li se prezivao Vujanović.